

for det var jo det spørgsmål, ministeren fik i går aftes. Og så har jeg lige fået kritik af hr. Keld Albrechtsen, fordi jeg har tilladt mig af give teknisk bistand til et ændringsforslag, som jeg så ikke bagefter kan støtte.

Må jeg spørge hr. Keld Albrechtsen: Er det sådan, hr. Keld Albrechtsen ønsker, jeg skal tolke det, at hvis hr. Keld Albrechtsen i fremtiden beder mig om at give teknisk bistand til et ændringsforslag, og jeg ikke selv kan støtte det bagefter, så skal jeg bare affeje det? Skal jeg forstå hr. Keld Albrechtsen sådan?

Er vi ikke inde i en debatform, der ligger under niveauet, når en minister først imødekommer ønsket om at give teknisk bistand til et ændringsforslag, og han så bagefter skal lægge øre til, at det da er helt ufatteligt, at han har gjort det, når han så ikke bagefter kan støtte det? Tænk, jeg troede, det var demokratisk praksis, at når man i et udvalg bad om det, så imødekom ministeren det.

Men i dag skal jeg altså klandres for, at jeg har tilladt mig at udarbejde det her, og at det er ufatteligt, når jeg så ikke bagefter kan støtte det. Det er jeg ked af at høre.

Kl. 16.50

I ændringsforslaget lyder det: »Ministeren bedes yde teknisk bistand til, at de foreslåede lovændringer i planloven ikke i praksis får betydning for mulighederne for at bygge« – og nu kommer det, og nu er jeg altså nødt til at sige, at hvis man har det foran sig, så er det her, man skal strege under – »eller anvende huse på følgende områder: ...«.

Man skal huske, at loven har som et af sine formål, at man udviser en økologisk, miljømæssig ansvarlighed. Ja, man behøver ikke være uenig i det, jeg hørte godt grinene. Men vi har den opfattelse, at når man bruger naturens ressourcer til at bygge huse, så skal man da være ufatteligt rig, hvis man bagefter siger: Vi er lige glade, vi har simpelt hen så mange penge, og vi er så rige, at vi kan lade det stå og forfalde. Er det det, man kalder bæredygtig udvikling? Det har jeg tit hørt netop de partier tale om. Man tager af jordens ressourcer for at bygge nogle huse, og når man ikke længere behøver de huse, så lader man dem stå og forfalde.

»... eller anvende huse på følgende områder: Inden for habitatområderne, fredede områder og fuglebeskyttelsesområder, inden for og på skovbyggelinjer, inden for og på sø- og åbeskyttelseslinjer.«

Der kan I se, nu er vi så kommet hen sidst på eftermiddagen, og nu har vi udvidet igen, idet skovene er blevet omfattet. Det går godt. Det næste bliver fortidsminderne, det er jeg helt sikker på, for dem har man også glemt.

Det er altså ikke nemt at håndtere det her, man ved i grunden ikke, hvad det er, oppositionen søger efter. Hver gang vi svarer på ét, bup! Så kommer der bare noget nyt. Når vi har svaret på det, bup! Så kommer der bare noget nyt. Sådan kører det bare, for det er netop formålet.

Formålet i dag er slet ikke at diskutere politik, formålet er slet ikke et spørgsmål om, hvorvidt vi skal have den lov eller ej, formålet er at trække det her i langdrag og – da man nu ikke kunne få sin folkeafstemning – så satse på, om man så ikke kan trække det i langdrag, prøve at se om ikke man kan stille ændringsforslag om natten, så det giver fuldstændig forvirring, så man ikke ved, hvad det er. Nøjagtig sådan, som hr. Ole M. Nielsen siger. Det er formålet. Det er dog utroligt, for man ved jo godt, hvad man mener med det.

Så slutter man med at skrive noget til ministeren, der sjældent er set i et spørgsmål: »Hvis ministeren inden tredjebehandlingen kan godtgøre ...« – ordet var godtgøre, vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, og det er noget lidt andet – »... kan godtgøre, at det ikke er noget problem for de omtalte områder, idet de er beskyttet af anden lovgivning, vil spørgeren ikke stille ændringsforslaget.«

Bagefter siger man, at det jo er helt fantastisk, man har fået sig en fantastisk overraskelse, man er kommet til at tænke på og kan nu læse, at ministeren i et samråd har sagt – og det skal man passe på med at stå ved bagefter, det skal man passe meget på med – »Som jeg oplyste, er det netop hensigten med de nye muligheder, at der f.eks. kan indrettes en bolig i overflødiggjorte landbrugsbygninger.«

Så nu har vi de to problemfelter. Det ene består i: Kan man få lov til at bruge de bygninger, der måtte være blevet tilovers? Ja. Hvorfor? Det er formålet. Jeg ved godt, at vi er helt uenige, men derfor er det stadig væk formålet. Der findes i dag 60 millioner m² i tomme bygninger. De 20 millioner m² mener man burde rives ned, så er der 40 millioner m² tilbage.

Hvordan kan oppositionen have den holdning, at vi ikke skulle prøve at udnytte de ressourcer, der er i de bygninger? Det er det, hele debatten går på, vi er simpelt hen uenige. Eller har jeg misforstået oppositionen? Mener opposi-